

Hochschule für Technik und Wirtschaft – Berlin

Bátor Hajnalka vagyok, az Óbudai Egyetem harmadéves Környezetmérnök szakos hallgatója.

Egy szerencsés véletlen által döntöttem úgy, hogy megpályázom az Erasmus ösztöndíjat. Egy éve, márciusban tanulmányúton voltam, ahol egy számomra kedves személy - aki nagyon jól ismerte az ösztöndíjjal kapcsolatos dolgokat – elkezdett noszogatni, hogy pályázzam meg az ösztöndíjat. Sokat beszéltünk a dologról, és úgy döntöttem, hogy belevágok.

A fentebb leírtakon kívül még az is ösztönzött, hogy tanuljam a nyelvet, illetve kíváncsi voltam, hogyan is boldogulok egy másik országban. Berlin mellett pedig azért döntöttem, mert szerettem a fővárosi pörgő, nyüzsgő életet.

Vonattal utaztam Berlinbe másodmagammal. Olyasvalakivel, akit korábban nem ismertem, de egyazon egyetemről mentünk. A német fővárosba érve a szintén magyar buddy-nk várt ránk. Segített nekünk elfoglalni a kollégiumi szobáinkat, és a további ügyintézkésekben is számíthattunk rá.

A kollégium komfortos volt, egyedül laktam egy fürdősz, wc-s, konyhás szobában. Nagy udvarra nézett az ablakom, ahol lehetett grillezni, sportolni, vagy csak egyszerűen kiülni egy melegebb napon (bár az utóbbi nem volt túl gyakori a téli szemeszterben).

Az erasmus tájékoztató után, ahol minden erasmusos részt vett, sorra jöttek a programok. Mindig szerveztek nekünk valamit; Bundestag látogatást, hajókirándulást stb.

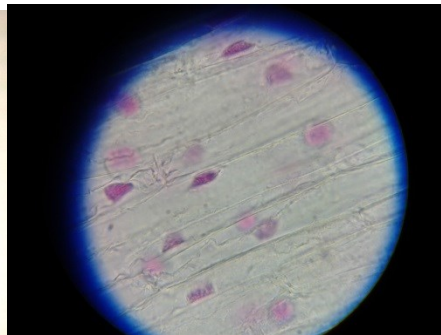
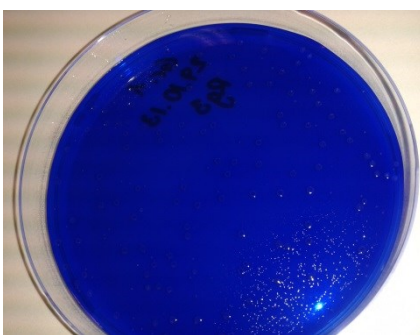

A szórakozás mellett viszont ott voltak a kötelezettségeink is. Az első megmértetés egy német nyelvű szintfelmérő volt, melynek eredményei alapján beosztottak minket a 9 kurzuscsoport egyikébe. Ez a német intenzív kurzus két hétig tartott, kiselőadást is kellett tartanunk.

A kurzus után pár nappal már kezdődtek az előadások. A „Life Science Engineering” szakon három tantárgyat vettem fel, a **sejtbiológiát**, **nanotechnológiát** és **géntechnológiát**.

A **sejtbiológia** volt a kedvencem. Az előadások mellett heti egy alkalommal 5+ órás laborok voltak beugró ZH-kal. Egyedül voltam erasmusos mindegyik kurzusomon, teljesen ugyanúgy kezeltek, mint a többi hallgatót. Kicsit nehézkes volt megérteni a szaknyelvű utasításokat, előadásokat, de hamar belerázódtam. A laborban hármas csoportokban dolgoztunk, mindig elosztottuk egymás között a feladatokat. Az itthonihoz képest sokkal fejlettebb volt a laborfelszerelés, nem spóroltak az anyagokkal, eszközökkel, így hármas csoportonként mindenki elvégezhetette a kísérleteket (itthon nagyobb létszámú csoportban, kevesebb mérésre van kapacitás).

Többek között baktériumok általi proteáz előállítás, baktériumok, gombák beazonosítása, telepszámlálás Neubauer számlálókamrával, vöröshagyma mitózisának vizsgálata volt a feladatunk.

Nanotechnológiából csak előadás volt, főbb témakörök a részecskeméret-eloszlás, részecskék alakjai, tulajdonságai, élő- és élettelen részecskék, alaktani tulajdonságaik, stb. Ez a tantárgy szárazabb volt, sok számolás is volt benne. A vizsga 1/3-a volt számolás, 1/3-a kifejtős és a maradék íxelgetős.

Géntechnológiából DNS-replikációt, fehérjék felépítését, szintézisét, vírusok tulajdonságait, mutációkat és a géntérképezést tanultuk szintén előadások keretében, úgyhogy ez a tantárgy is száraz volt, de érdekes.

A félév alatt 1-2-szer sikerült hazalátogatnom, általában az Easyjet repülőtársaság járataival utaztam, mert rájöttem, hogy ha időben lefoglalom a jegyeket, akkor csak kicsivel drágább, mint a vonat, vagy a busz, és 14 óra helyett mégis csak 1 óra és 20 percbe telt hazautazni.

Szerencsére munkát is találtam Berlinben, így egyetem után esténként tudtam egy kis plusz pénzért dolgozni, ami nagyon is jól jött ott kint. Az élelmiszer a boltokban kb. ugyanannyiba került, mint itthon, de ha az ember étterembe, szórakozóhelyre vágyott, annak már borsos ára volt.

Idegen nyelven hallgatni az előadásokat nem volt egyszerű, az igazat megvallva először nehezen is értettem, de hamar belejöttem.

Egy szó, mint száz, ajánlom mindenkinek, hogy vegye a bátorságot, és fogjon bele, ha az élethelyzete engedi, mert ilyen lehetőség lehet, hogy soha többé nem adódik!

Köszönöm mindenkinek a támogató szavakat, a biztatást, hogy bíztak, és hittek bennem.

Sok sikert mindenkinek!